

Rager: Jeg tager Anledning til, da vi har Spørgsmaalet om den indenlandske Brændselsforsyning til Behandling i Dag, at henlede Ministerens Opmærksomhed paa den Artikel, som fandtes i sidste Nummer af Tidsskriftet „Ingeniøren“, skrevet af Dr. techn. Madsen, hvilken Artikel, synes jeg, giver Udtryk for, at der med Hensyn til Reglerne for Betaling af Tørv maa være visse Fejl, idet det viser sig, at det undertiden er en Fordel for en Tørvelleverandør at levere vaade Tørv, idet han i Virkeligheden derved faar en højere Pris. Artiklen er jo fremkommet ret nylig, og det er muligt, at den højtærede Minister endnu ikke har haft Lejlighed til at sætte sig ind i den, men jeg vil gerne henlede Ministerens Opmærksomhed paa denne Artikel, som jeg ved først er fremkommet, efter at man fra flere Sider har været opmærksom paa det meget uheldige Forhold, som særlig har gjort sig gældende paa Sjælland og ikke mindst i København, hvor vi har lidt ganske overordentlig ved Leverance af vaade Tørv. Jeg har f. Eks. hørt om et stort offentligt Foretagende, som havde bestilt 700 t Tørv, og som meget let fik Ordren annulleret, skønt den paagældende havde maattet slutte til en pæn Pris, fordi Leverandøren, da Tørvene var blevet tilstrækkelig vaade, stod sig ved at sælge dem i mindre Partier til den tilladte Maksimalpris; de Tørv, der blev leveret Kunderne, var altsaa i Virkeligheden ikke tilfredsstillende.

Jeg vil gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister at fremsætte en Udtalelse i denne Anledning.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Ordførerne for deres Anbefaling af Forslaget.

Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Marius Jensen sige, at jeg skal overveje Nødvendigheden af at indskærpe de kommunale Brændselsnævn den Bestemmelse, der findes i § 9 i Loven af 6. Maj 1940. Det er muligt, at det vil være rigtigt at foretage en saadan Indskærpelse, saaledes som Situationen former sig.

Til det ærede Medlem Hr. Rager vil jeg gerne sige, at jeg har ikke læst Dr. Madsens Artikel, men jeg har hørt fremsat Udtalelser om de for vaade Tørv. Jeg ved, at man i Brændselsudvalget har været enig

om, at det, man fra en vis Side taler saa meget om, kun er Teori og ikke lader sig gennemføre i Praksis. Man kan selvfølgelig ikke med de nugældende Bestemmelser eller de Bestemmelser, der foreslaas her, forhindre, at der leveres for vaade Tørv. Det er der ingen Lovgivning, der kan standse. Hvis Bestemmelserne bliver overtraadt, maa man anmelde det til Politiet, men de Bestemmelser, der nu træffes, er efter min Mening lettere at overholde og lettere at gennemføre end de nugældende, saaledes at man ogsaa lettere kan ramme mulige Overtrædelser.

Det, der omtales i Dr. Madsens Artikel, skal jeg gerne faa undersøgt, og hvis der er nogen Mulighed for at ændre Bestemmelserne saaledes, at det bliver til Fordel for Forbrugerne, skal jeg gerne være med hertil, men vi maa huske paa, at det her drejer sig om en Produktion af Tørv, der i Forhold til tidligere er saa stor og omfattende, at man naturligvis ikke kan vandre ad de samme Veje som hidtil. Vi maa tillige tage Hensyn til, at det er nødvendigt at fremskaffe Tørv fra de mere tarvelige Tørvemoser — ellers bliver Tørveproduktionen alt for lille —, og dette betyder, at daarlige Tørv, som ogsaa maa betales med den Pris, de kan fremstilles til, let bliver forholdsvis dyrere end de gode Tørv. Jeg tror, det er vanskeligt at komme uden om dette.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg takker Ministeren for det venlige Tilsagn om at ville undersøge det foreliggende Spørgsmaal. Da nogle af Ministerens Udtalelser gav mig det Indtryk, at Ministeren maaske har misforstaaet de Udtalelser, jeg fremsatte, vil jeg gerne pointere, at jeg kom ikke ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt man undertiden maatte betale daarlige Tørv forholdsvis dyrere end gode Tørv, beregnet efter Brændselsværdien. Jeg har udelukkende gjort opmærksom paa det, som Artiklen omhandler, nemlig at den Omstændighed, at man lader sine Tørv være vaade, betinger en større Profit. Jeg forstod imidlertid, at Ministeren endnu ikke havde haft Lejlighed til at se Artiklen, og jeg udtaler min Glæde over, at Ministeren vil sætte sig ind i Sagen. Saa er jeg ikke i